DZIENNIK TARYF I ZARZĄDZEŃ KOLEJOWYCH

ORGAN URZĘDOWY MINISTERSTWA KOMUNIKACJI

Rok VI. Warszawa, dnia 16 sierpnia 1933 r. Nr. 56.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY.

B/2. Inne sprawy kolejowe

I. Rozporządzenia.

Dział urzędowy.

B/2. INNE SPRAWY KOLEJOWE.

I. ROZPORZĄDZENIE.

Poz. 437. Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 29 lipca 1933 r. Nr. M. W. II. 25/10 w przedmiocie przedłużania terminu rewizji wewnętrznej kotłów parowozowych.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 31 maja 1921 r. o nadzorze nad kotłami parowemi (Dz. U. R. P. Nr. 50 poz. 303) w brzmieniu ustawy z dnia 6 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 108 poz. 786), postanawiam co następuje:

§ 1. Rozporządzenie niniejsze stosuje się do wszystkich kotłów parowozów, których łączny postój w zapasie w stanie zdatnym do służby, lecz nieczynnym, w okresie od ostatniej rewizji wewnętrznej kotła, połączonej z próbą wodną, wynosi przynajmniej 6 miesięcy.

§ 2. Termin rewizji wewnętrznej kotła, połączonej z próbą wodną, może być przy kotłach, wymienionych w § 1, przesunięty powyżej 6 lat od daty ostatniej próby wodnej o okres czasu, w ciągu którego parowóz znajdował się po ostatniej rewizji wewnętrznej kotła w zapasie, nie więcej jednak, niż o 1 rok, pod warunkiem, że stan kotła zapewnia bezpieczną jego pracę w okresie, o który termin rewizji wewnętrznej ma być przesunięty.

§ 3. Celem stwierdzenia, czy stan kotła pozwala na przesunięcie terminu rewizji wewnętrznej, powinien być kocioł poddany rewizji zewnętrznej w rozumieniu postanowień § 19 ust. 2 rozporządzenia Ministra Kolei Żelaznych z dn. 27.IV. 1922 r. Nr. VI 6051/26/22 (Dz. Urz. M. K. Ż. Nr. 16 z r. 1922), oraz próbie wodnej pod ciśnieniem, równającem się dozwolonej nadprężności pary w kotle.

§ 4. Do przesunięcia terminu rewizji wewnętrznej kotłów w myśl niniejszego rozporządzenia upoważnione są osoby, wymienione w ust. 2 lit. c) § 15 rozporządzenia Ministra Kolei Żelaznych z dnia 27.4. 1922 r. Nr. VI. 6051/26/22 (Dz. Urz. M. K. Ż. Nr. 16 z r. 1922).

§ 5. Rozporządzenie niniejsze stanowi uzupełnienie rozporządzenia Ministra Kolei Żelaznych z dnia 27.IV. 1922 r. Nr. VI. 6051/26/22 (Dz. Urz. M. K. Ż. Nr. 16 poz. 29 z r. 1922) w brzmieniu rozporządzenia Ministra Kolei Żelaznych z dnia 14.VI. 1923 r. 1 dz. VI. 4817/25/23 (Dz. Urz. M. K. Ż. Nr. 16 poz. 57 z r. 1923) i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*

Prenumeratę i ogłoszenia przyjmuje Administracja Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych w Warszawie, ul. Chałubińskiego 4, telef. 8-26-28. (Konto czekowe P. K. O. Nr. 30 658).

Prenumerata wynosi kwartalnie: w Polsce — 10 zł, w Czechosłowacji — 40 kc, we Francji — 30 fr, w Niemczech — 5 mk, w pozostałych krajach — 1.50 dol. Pojedyńczy numer — 1 zł *).

Zagranicą prenumeratę można uiszczać w urzędach czekowo-pocztowych na konto „Pocztowa Kasa Oszczędności w Warszawie", pod następującemi numerami: Wien — Nr. B 79 500, Práha — Nr. 89 600, Paris — Nr. 60 012, Riga — Nr. 4030, Berlin — Nr. 11 000, przyczem na blankiecie wpłaty należy wpisać odnośny numer konta P. K. O., a na odwrotnej stronie odcinka — numer konta Administracji Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych (30 658) oraz dokładny adres i nazwisko prenumeratora.

Cena ogłoszeń: za stronę — 100 zł, ½ strony — 50 zł, ¼ strony — 30 zł, ⅛ strony — 20 zł, 1/16 strony — 10 zł, drobne — po 20 gr. za wyraz. Przy ogłoszeniach wielokrotnych — ze zniżką 20%.

***) Sprzedaż oddzielnych numerów Dz. T. i Z. K. odbywa się w Administracji tegoż Dziennika oraz w składnicach taryfowych wszystkich Dyrekcyj Okręgowych Kolei Państwowych.**

Tłoczono z polecenia Ministra Komunikacji w Drukarni Państwowej w Warszawie. 65526